

Els reptes de l'educació (i XVI)

Debat i compromís

Màrius Martínez

El debat sobre l'educació ocupa titulars. Els resultats dels informes internacionals, i les posteriors declaracions, eclipsen altres debats de fons. El darrer exemple: el lamentable debat de TV3 sobre el que van anomenar "l'ensenyament". Proposo tot just apuntar deu idees telegràfiques al voltant del debat i el compromís per l'educació.

El país és més divers que mai i aquesta diversitat és una oportunitat d'enriquiment individual i col·lectiu si es distribueix adequadament. Com distribuir la diversitat?, com podem fer que les famílies tinguin un paper actiu en l'escolarització sense que vulgui dir que alguns centres triïn l'alumnat? Cal el compromís de l'administració i dels ajuntaments, centres i famílies treballant amb la idea d'una xarxa inclusiva.

Un fet: la xarxa d'educació formen centres de titularitat pública i de titularitat privada sostinguts amb fons públics. Certament, cal ajustar el finançament de la xarxa com a conjunt. La xarxa és una i ha d'assumir els desafiaments de l'educació en el territori. Per això cal el compromís de tots els centres que la integren, que han de procurar excel·lència i equitat per a tothom.

Formar el professorat és la tercera idea clau. Un fet: la formació inicial ha de millorar, especialment la del professorat de secundària; una fita: el 2009, quan s'entri el CAP. Cal també millorar l'accés a la funció docent, la selecció del professorat i el desenvolupament de la carrera docent. No pot ser que aquest col·lectiu professional no pugui fer carrera dins el sistema, sense sortir-ne.

Quarta idea: les institucions educatives amb autonomia, que poden ser escenaris per al desenvolupament de tota la comunitat.

Tots els sectors de l'educació haurien d'estar al mateix bàndol, segons Màrius Martínez ■ DIEGO IBARRA

Els equipaments escolars són, en molts casos, autèntics motors per a l'aprenentatge de tothom. Conec les comunitats d'aprenentatge, que en són un bon exemple, però n'hi ha d'altres on tots els agents educatius conflueixen al centre, obert a la comunitat, i construeixen junts l'educació que necessiten.

Les famílies són part d'aquests projectes. Sabem com n'és de difícil conciliar vida laboral amb responsabilitat educativa però sense la coresponsabilització no hi ha educació de qualitat. L'educació de la nova ciutadania és impensable sense la complicitat i el compromís de les famílies. L'educació és un front comú en què tots els agents són al mateix bàndol.

El darrer compromís és per als mitjans de comunicació: els debats sobre educació no haurien de ser un espectacle per tirar llenya al foc

Si el front comú es trenca, tothom hi perd. Cinquena idea.

El context proper és la sisena idea. Educació i territori són elements indissociables. Vivim en un món globalitzat, però res té sentit sense relacionar el global amb el local. En aquest escenari hi ha moltes institucions, molts agents que tenen una relació directa amb l'educació. L'administració local amb més protagonisme i més finançament, les associacions i entitats del territori connectats i per tant compromesos amb l'educació.

El marc legal, que canviarà amb la LEC, ha de ser el punt de trobada de les visions de l'educació del país. Fins que no assumim que les lleis d'educació han de ser

Professor del departament de pedagogia aplicada de la Facultat de Ciències de l'Educació de la UAB, de la qual ha estat el degà fins fa una setmana. Membre del Consell Escolar de Catalunya

resultat del consens i estables, independentment de qui governi, la llei no ajudarà prou.

Es coneixen els estudis internacionals sobre els resultats de l'alumnat però no es coneix l'avaluació que es fa al si dels centres educatius, sobretot el treball que fan els i les professionals quotidianament. L'avaluació orientada a la millora directa del que és avaluat. Cal revisar la feina a la llum dels informes internacionals però cal també un compromís d'emprar la informació per a la millora, per innovar dins el sistema. Això compromet l'administració i una ferma política de transparentar les dades però també el compromís de fer-ne un ús rigorós, responsable i constructiu.

Novena i desena idees juntes: deia al principi que el debat del passat 30 d'octubre va ser, en la meua opinió, molt desafortunat. El debat el protagonitzen cada dia els i les professionals que enfronten els desafiaments amb preocupació i responsabilitat, però transcendeix el debat que afavoreixen els que miren l'educació de lluny. La veu dels protagonistes s'ha de sentir més. Això reclama temps i espai. Els debats no haurien de ser un espectacle per tirar llenya al foc. Són oportunitats guanyades per sensibilitzar, per comprometre, o oportunitats perdudes en malmetre, trivialitzar i frivolitzar. Finalment els mitjans de comunicació. Quin paper juguen en tot plegat? El darrer compromís és seu. ■

UNIVERSITATS

Aprovat l'últim tràmit del màster de secundària

Redacció
MADRID

El govern central va aprovar l'últim tràmit legal que quedava pendent per certificar l'enterrament del certificat d'aptitud pedagògica (CAP) i impulsar el nou màster de formació inicial del professorat de secundària per al curs que ve, des-

prés que el consell de ministres donés llum verda al reial decret pel qual es defineixen les especialitats docents d'ensenyament secundari, batxillerat i formació professional.

La nova norma fixa també les matèries que pot impartir cada professor en funció de l'especialització i les condicions de formació

necessàries per a l'exercici de la docència en les mateixes etapes educatives.

Catalunya és una de les comunitats autònomes que ha apostat fort per aquest nou màster i, com va avançar ahir aquest diari, hi ha el compromís d'Universitats que s'implanti de manera generalitzada el proper curs. ■

La Facultat de Ciències de l'Educació de la UAB, una de les que impartirà el màster el 2009 ■ C. FORÉS